

Mand paa den mest praktiske og alsidige Maade.

I samme Paragraf er det forbudt at anvende Lærlinge til Arbejde i Tiden fra 6 Aften til 6 Morgen. Jeg maa her gøre gældende, at den i Faget normale Arbejdstid ogsaa maa være den normale Arbejdstid for Lærlinge. Lige saa lidt som vi under nogen Form kan gaa med til den 8 Timers Arbejdsdag, lige saa lidt kan vi gaa med til denne Bestemmelse om, at alt Arbejde er forbudt mellem 6 Aften og 6 Morgen. Den normale Arbejdstid maa være den, der er tilladt i Henhold til Lukkeloven.

I § 8 staar der, at Lærlinge ikke maa anvendes til Arbejde paa Søn- og Helligdage. Jeg er ingenlunde en Tilhænger af Søndagsarbejde, men visse Forhold kan gøre det nødvendigt, at Lærlingen er til Stede paa Søn- og Helligdage; i mange Forretninger, ikke mindst de mindre Forretninger, har man en eller to Gange om Aaret Statusopgørelse paa disse Dage; Lærlingen kan altsaa ikke være til Stede ved denne! Har man Hovedrengøring, skal det ligeledes paahvile Principalen eller den ældre Medhjælper at være alene til Stede, medens Lærlingen skal have Lov til at gaa og spadserere. Det maa dog være et nødvendigt Led i hans Uddannelse at være til Stede ved saadanne Lejligheder. Jeg skal tillade mig at nævne et enkelt Eksempel paa, hvor nødvendigt det kan være at have Ret for en Lærling til at være til Stede paa Helligdage. Skibsprovianteringsforretninger har som bekendt Tilladelse til at forsyne de forbisejende Skibe med Levnedsmidler paa Helligdage, men hvis f. Eks. Principalen er syg eller af en eller anden Grund forhindret i at være til Stede, skulde det altsaa være Lærlingen forbudt at ekspedere Skibe, som stopper op paa Helligdage for at indtage Proviant. Jeg kan aldeles ikke tænke mig, at Sagskunds-kaben har været spurgt eller været taget med paa Raad i dette Forhold. Jeg kunde nævne mange andre Eksempler for at paavise, at det foreliggende Lovforslag er meget slet gennemtænkt, men jeg skal indskrænke mig til dette.

§ 9 siger, at de løse Arbejdere under 18 Aar falder ind under Loven, det vil altsaa sige de unge Arbejdere, som ikke har nogen Lærlingekontrakt, men maaske er til Stede en Dag eller en Uge og saa forsvinder den næste Uge. 8 Timers Arbejdsdagen kommer ogsaa til at gælde for dem. Bestemmelsen om Søndagsarbejdet kommer ligeledes til at gælde for dem, og

til syvende og sidst kommer Bestemmelsen angaaende Dagskoleundervisningen ogsaa til at gælde for dem. Det unge Menneske, Lærlingen eller Bydrengen, har altsaa for det første kun 8 Timers Arbejdsdag. Noget af den Tid benytter han som almindelig Spisetid, dernæst forlader han sin Plads, for nu skal han i Dagskole. Ærede Medlemmer vil se, at det ikke bliver nogen særlig lang Arbejdstid for disse unge Mennesker, hvis Loven bliver gennemført. Men man har gennemtænkt til den yderste Konsekvens, hvad det vil sige at indføre 8 Timers Arbejdsdag og Dagskole særlig for Landets Vedkommende? En Lærling, der har en Times Kørsel eller Gang til Dagskolen og den samme Vej tilbage samt en Times eller 1½ Times Undervisning, vil ikke faa megen Tid til Uddannelse i sit Fag. Handelsskolen er nemlig den teoretiske Uddannelsesanstalt, medens Virksomheden er den praktiske Uddannelse, ogsaa for Kontorfolkens Vedkommende. Den unge Mand maa ogsaa i det praktiske lære Bogholderi, Kalkulation, Regnskabsføring o. s. v. Den Uddannelse, han faar i Skolen, den teoretiske Uddannelse, kan nu en Gang ikke bære ham ude i Livet. Jeg mener, at Spørgsmaalet om Dagskolen maa overlades til fri Afgørelse mellem Principalen og Børnenes Forældre eller Værge. Jeg ønsker det ikke lovfæstet, i alt Fald ikke saaledes, som det foreslaas i Lovforslaget.

Jeg vender nu tilbage til det, der er som den røde Traad gennem hele Lovforslaget, Lærlingekommissionerne; dem gaar jeg absolut imod. Hvad er deres Bestemmelse og Formaal? Det, der skabes her, er en Række politiske Kommissioner, man hører ikke Sagskunds-kaben, og man lader ikke Organisationerne gøre deres Indstilling. Man lader Borgerrepræsentationen i København, hvis Flertal bestaar af Socialdemokrater, vælge Kommissionerne efter Forholdstalsvalgmaaden. I andre Kommuner sidder Højre med et Flertal og vælger efter Forholdstalsvalgmaaden. Det bliver altsaa politiske Kommissioner. Skal vi tvinges til at gaa med til Indførelse af Kommissioner, maa det i alt Fald være Kommissioner, der er baserede paa Sagskunds-kaben og paa Organisationernes Indstilling, og det maa være Kommissioner, der ikke alene tager Sigte paa Principalen og Arbejderen, men ogsaa paa Børnenes Forældre og Værger. Der tales i Lovforslaget stadig om Arbejdere og Arbejdsgivere, derimod holder man Børnenes Forældre og Værger helt udenfor. Der er